

slag, thi det gaaer jo allerede betydeligt høiere med Hensyn til en stigende Scala.

P. Olsen: Jeg tilstaaer, at, hvad den ærede Ordfører nu bemærkede med Hensyn til Forslaget under Nr. 3, forundrede mig ganske overordentligt. Jeg havde netop troet, at det var Noget, der kunde tale til Fordeel for at gjøre dette Forsøg, at det kun skulde gjælde for 2 Aar, men den ærede Ordfører lagde os meget alvorligt paa Sinde, at vi skulde være meget forsigtige med at vedtage dette Forslag, thi det farlige var netop, at det kun skulde gjælde for 2 Aar, og da der var Udsigt til ogsaa for Fremtiden at faae en Indkomstskat, kunde vi ikke vide, hvorledes Sagen vilde stille sig om 2 Aar. Men kunne vi da vide dette, fordi vi vedtage dette Forslag? Der er Stemning for, at en Bestatning efter den Scala, der nu er vedtagen, ikke er billig og retfærdig, og man siger jo i Almindelighed, at, naar man sætter Dæmning op for en Strøm, medens den voger, bryder den tilsidt saameget voldsommere igjennem. Jeg siger altsaa, at det, at Loven kun er bestemt til at gjælde for 2 Aar, gjør det mindre farligt at vedtage dette Forslag, der netop vil aflede Strømningen. Den ærede Ordfører maa erkjende, at det er et meget billigt og moderat Forslag, og jeg mener derfor, at der ingen Fare er ved at gjøre et saadant Forsøg og modtage de Erfaringer, vi i de 2 Aar kunne have Leilighed til at gjøre. Det kan forøvrigt ikke falde mig ind efter den grundige og udtømmende Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) har forsvaret dette Forslag, at komme ind paa dets Enkeltheder. Jeg begjærede Ordet, dengang den høitagtede Finansminister havde det og udtalte sig saa bestemt mod Forslaget. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) gjorde opmærksom paa, at den høitagtede Finansministers Modstand mod det af ham omtalte Forslag var voget siden anden Behandling, og jeg tilstaaer, at jeg har gjort den

samme Erfaring med Hensyn til Forslaget om den stigende Scala. Den høitagtede Finansminister sagde ved 2den Behandling, hvis jeg ikke huffer feil: Jeg vil ikke sige, at et saadant Forslag er uretfærdigt, men heller ikke, at det er retfærdigt, men idag har han paa det Bestemteste advaret imod at gaae ind paa Forslaget. Hvis den høitagtede Minister havde gjort dette af Betimelighedshensyn, kunde jeg forstaae hans Modstand imod Forslaget, jeg kunde forstaae, at han vilde lægge Thinget paa Sinde, nu da vi ere rykkede saa langt frem i Sessjonen, at vente med at vedtage et saadant Forslag indtil om to Aar, men den høitagtede Minister udtalte sig idag ganske bestemt mod Principet i Forslaget, og hans Modstand derimod er voget saa stærkt, at han ikke tog i Betænkning at sige, at et saadant Forslag ikke stod i Samklang med Indkomstskattens Natur og Væsen, hvilket er blevet endnu stærkere fremhævet af den ærede Ordfører. Det forekommer mig nu at være fuldkommen klart, at staaer dette Forslag ikke i Samklang med Indkomstskattens Natur og Væsen, saa er Indkomstskatten i sin Natur og i sit Væsen ikke nogen billig og retfærdig Skat, thi jeg kan ikke indrømme, at en Skat, som ikke staaer i nogetsomhelst Samklang med Skatteevnen, er billig og retfærdig. Deraf følger imidlertid ingenlunde, at man skulde sige, hvad den ærede Ordfører meente, at man da maatte komme til at sige: Der er Skatteevnen, saa tage vi Skatten der. Nei, der skal tages et billigt og retfærdigt Hensyn og et vist Skjøn. Naar den ærede Ordfører og den høitagtede Finansminister sige, at vi vilde spille Forsyn, men det skulle vi ikke, naar vi ikke have Forsynets Evner og Kræfter, saa spørger jeg: Hvad er da vort Formaal i alle Retninger? Er det ikke i en vis Forstand at være Forsyn, saavidt det er muligt for Mennesker? Er det ikke at tage et billigt og retfærdigt Hensyn til alle Sider? Det er idetmindste dette Begreb, vi forbinde med Ordet „Forsyn“. Jeg siger nu, at der ikke behøves noget guddommeligt Forsyn til at